

befintliga sådana), c) att koncessionen ska upphöra att gälla och säkerheter på höga belopp ska tas i anspråk i vissa fall, däribland det fallet att koncessionshavaren direkt eller indirekt bedriver gränsöverskridande spelverksamhet som kan likställas med den verksamhet som omfattas av koncessionen?

—————

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) den 26 maj 2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mot The Rank Group PLC

(Mål C-259/10)

(2010/C 209/39)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Motpart: The Rank Group PLC

Tolkningsfrågor

1. När det finns en skillnad i behandling i mervärdesskattehänseende mellan:

- i) tillhandahållanden som är identiska från konsumentens synvinkel, eller
- ii) liknande tillhandahållanden som tillgodoser samma behov hos konsumenten, är detta i sig självt tillräckligt för att utgöra ett åsidosättande av principen om skatteneutralitet, eller ska även beaktas följande omständigheter (och hur ska de i så fall beaktas):

- a) det rättsliga och ekonomiska sammanhanget,
- b) huruvida de identiska tjänsterna, eller i förekommande fall de liknande tjänsterna, i fråga konkurrerar med varandra, och/eller

c) huruvida skillnaden i behandling i mervärdesskattehänseende har medfört en snedvridning av konkurrensen?

2. Har en skattskyldig vars tillhandahållanden enligt nationell lagstiftning är föremål för mervärdesskatt (på grund av att medlemsstaten har använt utrymme för skönsässig bedömning enligt artikel 13 B f i sjätte direktivet ⁽¹⁾) rätt att kräva återbetalning av mervärdesskatt som betalats för dessa tillhandahållanden, med hänvisning till att principen om skatteneutralitet har åsidosatts genom behandlingen i mervärdesskattehänseende av andra tillhandahållanden ("jämförbara tillhandahållanden") när

- a) de jämförbara tillhandahållandena var föremål för mervärdesskatt enligt nationell rätt men
- b) praxis hos skattemyndigheten i medlemsstaten var att behandla de jämförbara tillhandahållandena som undantagna från mervärdesskatt?

3. Om svaret på fråga 2 är jakande, vilket beteende utgör relevant praxis, och särskilt:

- a) Krävs det att skattemyndigheten klart och otvetydigt uppgett att de jämförbara tillhandahållandena skulle behandlas som undantagna från mervärdesskatt?

b) Är det relevant att skattemyndigheten vid den tidpunkt den gjorde något tillkännagivande hade otillräckliga eller felaktiga uppgifter om de omständigheter som är relevanta för en korrekt behandling i mervärdesskattehänseende av de jämförbara tillhandahållandena?

c) Är det relevant att mervärdesskatt inte redovisades av den skattskyldige, eller utkrävts av skattemyndigheten, vad gäller de jämförbara tillhandahållandena, men skattemyndigheten senare har försökt att inkräva mervärdesskatten, med beaktande av de normala nationella preskriptionstiderna?

4. Om skillnaden i behandling i skattehänseende beror på en enhetlig praxis hos den nationella skattemyndigheten på grundval av en allmänt vedertagen tolkning av den nationella lagstiftningen, spelar det vad gäller frågan huruvida principen om skatteneutralitet har åsidosatts någon roll om

- i) skattemyndigheten senare ändrar sin praxis

ii) en nationell domstol senare finner att den ändrade praxisen motsvarar den rätta tolkningen av den nationella lagstiftningen

iii) medlemsstaten på grund av principer i nationell rätt och/eller europarätt — bland annat principen om skydd för berättigade förväntningar, estoppelprincipen, rätts-säkerhetsprincipen och principen om förbud mot retroaktiv lagstiftning — och/eller regler om preskriptionstid är förhindrad att inkräva den mervärdesskatt som hänförs till sådana tillhandahållanden som tidigare betraktades som undantagna från skatt?

(¹) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Förenade kungariket) den 26 maj 2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mot The Rank Group PLC

(Mål C-260/10)

(2010/C 209/40)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Motpart: The Rank Group PLC

Tolkningsfrågor

1. När en medlemsstat genom att använda sitt utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 13 B f i sjätte direktivet (¹) ålägger vissa typer av automater som används för spel ("del III-spelautomater") mervärdesskatt samtidigt som den behåller ett undantag för andra sådana automater (vilket bland annat innefattar terminaler för vadslagning med fasta

odds, "vadslagningsterminaler") och när det hävdats att medlemsstaten därmed har åsidosatt principen om skatteneutralitet, är det

i) avgörande, eller ii) relevant, vid jämförelsen mellan del III-spelautomater och vadslagningsterminaler att

a) vadslagningsterminalerna tillhandahöll tjänster som utgjorde "vadslagning" enligt nationell rätt (eller tjänster som den behöriga tillsynsmyndigheten i [orig. s.12] sin tillsynsverksamhet var beredd att betrakta som "vadslagning" enligt nationell rätt), och

b) del III-spelautomater tillhandahöll tjänster som enligt nationell rätt klassificerades på annat sätt, nämligen som "spel", och att spel och vadslagning lydde under olika regelverk enligt denna medlemsstats lagstiftning angående kontroll och reglering av hasardspel? Om detta är fallet, vilka skillnader mellan regelverken i fråga ska den nationella domstolen beakta?

2. Vid prövningen av huruvida det enligt principen om skatteneutralitet krävs samma behandling i skattehänseende av de typer av automater som nämns i fråga 1 (vadslagningsterminaler och del III-spelautomater) vilken abstraktionsnivå ska den nationella domstolen välja när den bedömer huruvida produkterna liknar varandra? I synnerhet, i vilken utsträckning är det relevant att beakta följande omständigheter:

a) Likheter och skillnader mellan tillättna högsta insatser och vinster vad gäller vadslagningsterminaler och del III-spelautomater.

b) Det förhållandet att vadslagningsterminaler endast kunde användas i vissa typer av lokaler vilka var godkända för vadslagning och som skilde sig från de lokaler som godkänts för spel, och att dessa lokaler var underställda andra villkor enligt lag (även om vadslagningsterminaler och upp till två del III-spelautomater kunde användas i lokaler som godkänts för vadslagning).

c) Det förhållandet att chanserna att vinna ett pris på vadslagningsterminalerna var direkt avhängigt de tillkännagivna fasta oddsen samtidigt som chansen att vinna på en del III-spelautomat i vissa fall kunde varieras genom en anordning som säkerställde att med tiden en viss andel av de satsade pengarna gick till spelorganisationsrespektive till spelaren.

d) Likheter och skillnader mellan de format som fanns på vadslagningsterminaler och del III-spelautomater.